

specifikace: Jinak obecně platnou zásadu, kterou lze dovodit z § 235a odst. 1 o. s. ř., že k projednání a rozhodnutí žaloby pro zmatečnost směřující proti rozhodnutí okresního soudu jako soudu I. stupně je dána věcná příslušnost okresních soudů, a to bez ohledu na to, jaký zmatečnostní důvod byl uplatněn, nelze použít v případě, kdy by tato - s ohledem na § 235e odst. 2 poslední věta o. s. ř. – nepřipustným způsobem narážela na zásadu rychlosti a hospodárnosti občanského soudního řízení, jakož i obecný princip právní jistoty.

§ 235a odst. 1 o. s. ř.

§ 235e odst. 2 poslední věta o. s. ř.

Ncp 49/2021

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného ve věci

žalobkyně: **Roxtec CZ s.r.o.**, IČO 26744449
sídlem Kotlaska 2414/5a, 180 00 Praha 8
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Břízou, LL.M., Ph.D.
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **J. I.**, IČO XY

o zaplacení 500 000 Kč s příslušenstvím,

o žalobě pro zmatečnost vedené u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp. zn. 9 C 62/2019,
o určení věcné příslušnosti,

takto:

I. K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Městskému soudu v Praze.

Odůvodnění:

1. Žalovaný v souvislosti s řízením vedeným u Obvodního soudu pro Prahu 10 (dále též „předkládající soud“) pod sp. zn. 9 C 62/2019 podal žalobu pro zmatečnost, která byla adresována předkládajícímu soudu a byla tomuto soudu doručena dne 30. 10. 2020. Uvedenou žalobu žalovaný označil žalobou pro zmatečnost „dle 229, odstavce 3 a 4 zákona č. 99/1963 Sb.“

s tím, že je směřována proti: „usnesení Vašeho soudu ze dne 3. 7. 2020, které odmítá odvolání žalovaného ze dne 18. 6. 2020 proti usnesení Vašeho soudu ze dne 10. 6. 2020 a usnesení Vašeho soudu ze dne 10. 6. 2020, které odmítá odvolání žalovaného ze dne 26. 5. 2020 proti usnesení Vašeho soudu ze dne 14. 4. 2020“. Žalovaný v žalobě navrhl, aby soud „napadené rozhodnutí o zamítnutí odvolání usnesením ze dne 10. 6. 2020 a 3. 8. 2020 zrušil. K podpoře právě citovaného návrhu žalovaný obsáhle argumentoval ve prospěch závěru, že mu soud měl doručovat usnesení o zamítnutí návrhu na zrušení rozsudku pro zmeškání na adresu jeho sídla, neboť z uvedeného podání (návrhu) žalovaného mělo být podle jeho názoru patrné, že již není právně zastoupen.

2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), s tím, že není soudem věcně příslušným. Žalovaný totiž podle názoru předkládajícího soudu podal žalobu jednak proti usnesení předkládajícího soudu o odmítnutí odvolání pro opožděnost, a rovněž proti usnesení Městského soudu v Praze, kterým bylo usnesení předkládajícího soudu o odmítnutí odvolání pro opožděnost potvrzeno. Předkládající soud přitom odkázal na § 235a odst. 1 o. s. ř. s tím, že „žalobu podanou z důvodu podle ustanovení § 229 odst. 4 o. s. ř. projedná soud, jehož rozhodnutí bylo napadeno“.
3. Žalobkyně, a ani žalovaný, se k příslušné informativní výzvě předkládajícího soudu, jež byla učiněna ve smyslu § 104a odst. 2 věta druhá o. s. ř., ve stanovené soudcovské lhůtě k otázce věcné (ne)příslušnosti soudu nevyjádřili, protože se - s ohledem na současně připojenou doložku podle § 101 odst. 4 o. s. ř. - předpokládá, že k postupu podle § 104a odst. 2 o. s. ř. nemají námitek.
4. Jak se z obsahu spisu podává, usnesením ze dne 10. 6. 2020, č. j. 9 C 62/2019 - 145 (dále jen „prvoinstanční usnesení“), předkládající soud, a to z pozice soudu I. stupně, odmítl jako opožděné odvolání žalovaného (datované k 26. 5. 2020), které směřovalo do usnesení předkládajícího soudu ze dne 14. 4. 2020, č. j. 9 C 62/2019 - 109 (dále jen „zamítavé usnesení“), jímž byl zamítnut návrh žalovaného na zrušení příslušného rozsudku pro zmeškání; předkládající soud současně rozhodl o nákladech příslušného odvolacího řízení. K následnému odvolání žalovaného (jež bylo datováno k 18. 6. 2020) Městský soud v Praze, a to z pozice soudu odvolacího, svým usnesením ze dne 3. 8. 2020, č. j. 28 Co 242/2020 - 161 (dále jen „odvolací usnesení“), prvoinstanční usnesení potvrdil a rozhodl o nákladech odvolacího řízení. Součástí spisu přitom není žádné usnesení předkládajícího soudu „ze dne 3. 7. 2020, které odmítá odvolání žalovaného ze dne 18. 6. 2020“ proti usnesení předkládajícího soudu „ze dne 10. 6. 2020“; dne 10. 6. 2020 bylo v příslušné věci předkládajícím soudem vydáno výlučně prvoinstanční usnesení.
5. Byť žalovaný v úvodu své žaloby nepřipadně konstatuje, že předkládající soud vydal dne 3. 7. 2020 usnesení, jímž mělo být odmítnuto odvolání žalovaného ze dne 18. 6. 2020, při zohlednění skutečností uvedených v předchozím odstavci (4.) odůvodnění, a to ve vazbě na skutkové vymezení důvodu, o nějž žalovaný příslušnou žalobu pro zmatečnost opírá, jakož i s ohledem na vlastní žalobní požadavek vymezený v závěru žaloby, je z obsahu žaloby (§ 41 odst. 2 o. s. ř., s přihlédnutím k § 235a odst. 2 o. s. ř.) bezpečně seznatelné, že žalovaný žalobou napadá proinstanční usnesení a odvolací usnesení (dále společně jen „dotčená usnesení“). Ze skutkového vymezení důvodu žaloby žalovaným je dále zjevné, že byť žalovaný (obecným označením věci) v záhlaví žaloby ohlašuje rovněž zmatečnostní důvod podle § 229 odst. 3 o. s. ř., fakticky argumentuje výlučně stran zmatečnostního důvodu předpokládaného v § 229 odst. 4 o. s. ř.; zpochybňována je totiž - ve vztahu k dotčeným usnesením - výlučně správnost závěru, že příslušné odvolání žalovaného do zamítavého usnesení bylo odvoláním opožděným.

6. S ohledem na práve konstatované lze přisvědčit předkládajícímu soudu v jeho obecném úvahovém východisku, o něž opřel svůj závěr o nedostatku vlastní věcné příslušnosti k projednání a rozhodnutí o žalobě, totiž, že napadeno bylo jak prvoinstanční usnesení, tak i odvolací usnesení, a proto k žalobě podané z důvodu podle § 229 odst. 4 o. s. ř. není soudem věcně příslušným.
7. Podle § 235a odst. 1 o. s. ř., žalobu projedná a rozhodne o ní soud, který o věci rozhodoval v prvním stupni. Žalobu pro zmatečnost podanou z důvodů uvedených v § 229 odst. 3 a 4 o. s. ř. však projedná a rozhodne o ní soud, jehož rozhodnutí bylo napadeno; to neplatí ve věcech, v nichž je k řízení v prvním stupni příslušný krajský soud (§ 9 odst. 2).
8. Podle § 235a odst. 2 o. s. ř., pro řízení o žalobě platí přiměřeně ustanovení o řízení v prvním stupni, není-li dále stanoveno něco jiného.
9. Podle § 235e odst. 2 poslední věta o. s. ř., platí-li důvody, pro které bylo zrušeno rozhodnutí odvolacího soudu, i na rozhodnutí soudu prvního stupně, zruší soud i toto rozhodnutí, i když nebylo žalobou napadeno.
10. Jelikož v této věci byla podána žaloba pro zmatečnost z důvodu podle § 229 odst. 4 o. s. ř., přičemž takový důvod se současně u dotčených usnesení opírá o totožný (skutkový a právní) základ, dospěl nadřízený soud k závěru, že je třeba při stanovení věcné příslušnosti v daném případě vycházet z úpravy obsažené v § 235a odst. 1 část věty druhé před středníkem o. s. ř., i když vedle odvolacího usnesení bylo napadeno též prvoinstanční usnesení. Takový výklad, který bere do úvahy i ustanovení § 235a odst. 2 poslední věta o. s. ř., totiž směřuje k důslednému naplnění principu rychlosti a hospodárnosti občanského soudního řízení, jakož i zásady právní jistoty, a to na rozdíl od výkladu, který by v okolnostech dané věci nepřipustně formalisticky lpěl na (jinak obecně platné) zásadě, kterou lze dovodit z textu § 235a odst. 1 o. s. ř., že v případě, kdy je napadeno jak rozhodnutí okresního soudu jako soudu I. stupně, tak i rozhodnutí krajského soudu jako soudu odvolacího, k projednání a rozhodnutí té části žaloby pro zmatečnost, která směřuje proti příslušnému rozhodnutí okresního soudu, je, a to bez ohledu na uplatněný důvod zmatečnosti, dána věcná příslušnost okresních soudů.
11. Ze všech shora uvedených důvodů rozhodl nadřízený soud v rámci postupu podle § 104a odst. 2 poslední věta (rozhodnutí pod bodem I. výroku) a § 104a odst. 6 část věty před středníkem (rozhodnutí pod bodem II. výroku) o. s. ř. způsobem uvedeným ve výroku tohoto usnesení; rozhodnutím pod bodem II. výroku tohoto usnesení však není dotčeno ustanovení § 105 o. s. ř. (§ 104a odst. 6 část věty za středníkem o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 25. ledna 2021

JUDr. František Kučera
předseda senátu

